

Man kan med fördel läsa Sirkka Ahonens artikel "History in the Service of Nation-making in Estonia" i *Aktuellt om historia* 2003:1 s. 33 - 36.

Fritt översatt av Henrik Svensson

Exemplet Estland.

Under glasnost- och perestrojkaperioden under 1980-talets andra hälft förändrades historieskrivningen i Estland. Från den sovjetiska som inte ville kännas vid Estland som en nation, till den estniska som framställde lokala bondeledare redan under tidig medeltid som nationella, estniska frihetskämpar. Allmänheten tycktes vilja ha den senare historieskrivningen som påminde om den som fanns under 1920- och 30-talet i den då unga nationen Estland.

Förändring av den estniska skolans historieskrivning 1986/1990.

Den gamla framställningen av historien (1986)	Den nya framställningen av historien (1990)
De medeltida bondeledarna Lembitu och Kaupo:	
(blankt)	nationella frihetskämpar
Svenskarna under 1600-talet:	
rövande erövrare	grundade universitetet i Tartu
Ryssarna på 1700-talet:	
estnisk-rysk vänskap	förtryckare av estniska bönder
Det nationella uppvaknandet under 1800-talet:	
en typisk företeelse vid kapitalismens framväxt	ett kulturellt försvar för nationen
Den estniska självständigheten 1918 - 1940:	
kontrarevolution	nationalstat
Ankomsten av sovjetiska trupper till Estland 1940:	
en utvidgning av den lyckliga familjen av sovjetiska folk; ett återställande av det sovjetiska styret.	ockupation; slutet för den estniska självständigheten.
Deportationer av ester 1941, 1944, 1949:	
(blankt)	Stalins terror
Rysk inflyttning efter 1944:	
(blankt)	okontrollerad industrialisering och migration